Anul al 61-lea
4 Pagini

EXEMPLARUL 15 LEI
Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 346 Vineri 29 Decembrie 1944
4 Pagini

ABONAMENTE
UNIVERSUL PROVINCIA
Lei 1000 pe 3 luni
Lei 2000 pe 6 luni
Lei 3800 pe 12 luni
CAPITALA
Lei 1100 3 luni
Lei 2100 6 luni
Lei 4000 12 luni
AUTORITAŢI
Lei 5500 pe an

UNIVERSUL

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

ABONAMENTE
UNIVERSUL COPIILOR
6 L. 600-12 l. 1200 lei
ZIARUL ŞTIINŢELOR
6 l. 900-12 l. 1600 lei
VESELIA 6 l. 650-12 l. 1150 lei
TR. SUFLET
6 l. 500 lei
12 l. 980 lei

DIRECTOR
ION LUGOSIANU

UN MOMENT ISTORIC

Va triumfa oare înţelepciunea acolo unde suferinţa împletită cu un admirabil eroism a dat omenirei, în anii din urmă, cele mai strălucite pilde de dragoste de ţară, de dor de libertate şi de conştiinţă naţională?

Iată întrebarea pe care toţi acei cari urmăresc cu strângere de inimă evenimentele din Grecia, şi-o pun acum când s'au întrunit sforţările de bună credinţă pentru a găsi soluţia împăciuitoare.

In dispreţul riscurilor pe care oboseala unei călătorii în timpul iernei le are pentru un om de vârsta primului ministru britanic, d. Churchill, însoţit de d. Eden, a plecat la Atena pentru ca acolo, în mijlocul poporului pe care-l iubeşte şi-l stimează, pentru care ţara lui a făcut numai sacrificii şi în ajutorul căruia e gata, ca şi până acum, să aducă toate posibilităţile de care dispune, cu sfatul lui, cu autoritatea lui, să împreune iarăşi mâinile frăţeşti şi să facă pe toată lumea să înţeleagă că libertatea recucerită nu se poate păstra şi nu poate da roade decât prin ordine şi înţelegere. Este imposibil să nu se aprecieze acest gest al primului ministru britanic. La vârsta de 70 de ani, de-abia înapoiat dela Moscova, după obositoare şedinţe parlamentare în care sinceritatea şi talentul lui au obţinut succesul unei aprobări aproape unanime, în timpul când ştirile de pe frontul occidental confirmă prevederile sale că puterea de rezistenţă a militarismului hitlerist este încă în stare să întârzie înfrângerea lui definitivă, omul acesta îşi părăseşte ţara, căminul, familia, în zilele Crăciunului şi, cu riscul sănătăţii şi chiar al vieţii lui, pleacă într'un oraş în plină revoluţie pentru a duce acolo cuvântul înţelepciunei împăciuitoare şi avertismentul serios al primejdiei pe care o prezintă prelungirea stărei de anarhie şi a luptei fratricide. Acest singur gest e de natură să încurajeze toate speranţele că înţelepciunea va triumfa.

Nu se cunoaşte încă la ora când scriem aceste rânduri, rezultatul conferinţei dela Atena. D-nii Churchill şi Eden au sosit în capitala Greciei unde au fost aclamaţi de populaţia paşnică şi doritoare de linişte. Intrevederea avută de primul ministru britanic cu arhiepiscopul Damaschin, a dus la o totală înţelegere şi înaltul prelat a invitat pe fruntaşii diferitelor partide politice elene, în timp ce generalul Scobie a invitat comitetul central al organizaţiei Elas să trimită 3-4 delegaţi la conferinţa care a început Marţi după amiazi.

Conferinţa s'a deschis într'o atmosferă dramatică. Ştirile transmise de agenţiile telegrafice arată că în afară de faptul că puţin înainte de deschiderea ei s'a descoperit un complot care pusese la cale să arunce în aer hotelul Grande Bretagne, unde e sediul generalului Scobie, al celor mai mulţi din ofiţerii săi de stat major şi al guvernului Papandreu. In timpul conferinţei se auzea bubuitul tunurilor, căci luptele nu încetaseră. In această dramatică atmosferă, d. Churchill a luat cel dintâi cuvântul şi în fraze pline de sinceritate, a expus punctul de vedere britanic. Rezumatul cuvântării d-lui Churchill, pe care-l publicăm în altă parte a ziarului, este emoţionant.

Primul ministru britanic a arătat că misiunea Marei Britanii în Grecia a fost îndeplinită cu aprobarea mareşalului Stalin şi a d-lui Roosevelt, că această misiune e pornită din prietenie sinceră faţă de poporul elen, că Marea Britanie nu urmăreşte niciun fel de avantaj nici teritorial, nici politic şi nici economic şi că este însufleţită de cele mai sincere sentimente de prietenie faţă de Grecia.

„Eu şi d. Eden — a spus d. Churchill — am făcut drumul acesta lung, cu toate că se dau bătălii crâncene în Belgia şi la frontiera Germaniei, pentru a face această sforţare de salvare a Greciei din această situaţie mizerabilă şi a o ridica la nivelul foamei şi reputaţiei ei".

Marea Britanie nu înţelege să împieteze asupra libertăţii poporului grec de a decide singur asupra formei de guvernământ.

„Dacă Grecia este monarhie sau republică — a spus d. Churchill — este o chestiune pe care o vor decide grecii şi numai grecii. Tot ce vă dorim este bindle şi binele pentru toţi".

In încheierea pateticului său discurs, d. Churchill şi-a exprimat speranţa că discuţiile conferinţei vor reda din nou Greciei faima şi ţăria printre popoarele aliate şi iubitoare de pace ale lumii şi „va feri frontiera elenă de orice pericol dinspre nord şi va da fiecărui grec posibilitatea să se prezinte pe sine şi ţara sa cât mai bine în faţa ochilor lumii".

Mareşalul sir Harold Alexander, comandantul suprem al forţelor aliate din Mediterana, a luat cuvântul după d. Churchill şi la rândul său a adresat un călduros apel la unire şi înţelegere.

Aceste apeluri pornite din cea mai profundă sinceritate nu puteau rămâne fără ecou. Sufletul elen, în tradiţia căruia strălucesc atâtea fapte de bravură, de înţelepciune şi de înaltă concepţie asupra îndatoririlor lui morale, nu putea rămâne nepăsător în faţa gestului istoric şi care e menit să cimenteze şi mai solid prietenia dintre Grecia şi Marea Britanie, făcut de d. Churchill, neobositul luptător pentru dreptate, libertate şi democraţie. Şi ecoul cuvintelor d-lui Churchill şi ale mareşalului Alexander a răsunat în cuvintele rostite de d. Partsalides, delegatul organizaţiei Elas, care şi-a exprimat convingerea că „ciocnirile din sânul poporului grec şi dintre el şi trupele britanice nu vor clătina legăturile tradiţionale dintre poporul grec şi cel britanic".

„Grecia s'a ridicat ca un singur om — a spus d. Partsalides. Avem convingerea profundă că s'a ridicat în felul acesta pentrucă a crezut cu tot atâta tărie în lupta comună, adică în nimicirea fascismului şi într'o mai deplină şi mai liberă trăire de către popor a drepturilor sale pe baza Chartelor date în Atlantic şi la Teheran".

Delegatul organizaţiei Elas a mulţumit în încheiere domnului Churchill pentru că a luat iniţiativa conferinţei.

Aceste cuvinte, tonul lor împăciuitor îndreptăţesc speranţa că rezultatul conferinţei va fi cel dorit şi aşteptat de toţi sinceri prieteni ai poporului elen: înţelegerea între fraţi.

TELEGRAMA MAREŞALULUI STALIN CĂTRE ASOC. „ARLUS"

Mareşalul Stalin a adresat asociaţiei „Arlus" următoarea telegramă:

Domnului Parhon,

Vă rog să transmiteţi mulţumirile mele Asociaţiei conduse de dv. pentru salutul prietenesc primit.

Năzuinţele Dv. de a stabili o prietenie trainică între România şi Uniunea Sovietică vor fi întâmpinate în ţara noastră cu o adâncă simpatie.

Doresc Asociaţiei cele mai bune succese în munca ei.

I. STALIN

TRUPELE ROMÂNE CONTINUĂ OPERAŢIILE OFENSIVE

MARELE STAT MAJOR AL ARMATEI

COMUNICAT

asupra operaţiunilor din ziua de 27 Decembrie 1944

In regiunea dela poalele Munţilor Tatra Mică, trupele noastre continuă operaţiunile ofensive contra unei puternice rezistenţe inamice.

La nord-est de Munţii Matra, vânătorii noştri de munte au progresat mai departe spre vest.

La est de Budapesta continuă o vie activitate de luptă.

CUVÂNTAREA PAPEI ROSTITĂ CU PRILEJUL CRĂCIUNULUI

Roma, 25 (Rador). — *Corespondentul agenţiei REUTER transmite:*

Intr'o cuvântare rostită la radio Duminică după amiază, Papa Pius a declarat între altele cu prilejul sărbătorilor Crăciunului: „In vreme ce armatele sunt încleştate într'o luptă de moarte, oamenii de stat dela conducere se complac în reuniuni, discuţii şi argumente asupra cărora ar fi trebuit să se ia hotăriri de multă vreme.

Existenţa unor forme moderate de guvern popular nu este contrară doctrinei Bisericii. O formă moderată de guvern popular este acceptabilă, cu condiţia ca doctrina catolică privitoare la limita puterii statului să fie salvgardată. Biserica nu trebue să dezaprobe vreunul din diferitele guverne. Ceeace predică Biserica este demnitatea omenească şi o omenire unită.

Să ne concentrăm atenţia asupra problemei democraţiei, a democraţiei sănătoase. Să ne consacrăm atenţia nu numai asupra formei exterioare de guvernământ.

Statul democrat — monarhia — şi republica, ca şi orice altă formă de guvernământ — trebue să fie investit cu puterea de a comanda cu o autoritate reală şi evidentă. O societate trebue să aibă această autoritate, fără de care viaţa civilizată este imposibilă.

Unele popoare sau unele guverne, cărora le-a fost atribuită răspunderea războiului, vor trebui pentru câtăva vreme să suporte rigoarea măsurilor de securitate. Acest lucru greu nu poate fi uşor evitat. Totuşi, aceste popoare trebue deasemeni să aibă speranţa bine întemeiată în posibilitatea cooperării lor leale şi efective la eforturile în legătură cu viitoarea refacere a lumii.

Să luăm în examinare pedepsirea crimelor. De bunăseamă, trebuie să se pedepsească pe cei care au exploatat starea de război pentru a săvârşi crime împotriva legilor comune şi cărora necesităţile lor militare le-au putut cel mult să le ofere un pretext, dar niciodată o justificare. Dar este nedrept să judeci şi să pedepseşti nu pe simpli indivizi, ci chiar comunităţile în întregime.

Dacă viitorul urmează să aparţină democraţiei, a încheiat Suveranul Pontif, o parte esenţială din realizările ei va trebui să aparţină religiei lui Christos şi Bisericii.

Nu dorim să încheiem acest mesaj de Crăciun fără a adresa un cuvânt de cordială recunoştinţă tuturor acelor state, guverne, ca şi tuturor episcopilor şi oamenilor care în această epocă de nenorociri indescriptibile ne-au acordat bravul lor ajutor în timp ce din multe părţi ale lumii ajung până la noi strigăte de durere şi care au căutat să aline pe atât de mulţi fii şi pe atât de multe fiice ale noastre, pe care războiul i-au redus la o stare de sărăcie extremă, provocându-le suferinţe".

O ADUNARE NAŢIONALĂ ŞI UN GUVERN PROVIZORIU UNGAR LA DEBREŢIN

Moscova, 25 (Rador). — Agenţia „Tass" transmite:

Astănoapte s'a anunţat oficial că în nord-estul Ungariei a început să funcţioneze o Adunare Naţională ungară.

Iată lista noului guvern naţional provizoriu ungar constituit la Debreţin:

Prim ministru, general Bela Miklos; Externe, dr. Ianos Gyeongesy; Interne, dr. Ferencz Erdey; Apărarea naţională, general de divizie Ianos Veres; Finanţe, dr. Istvan Vasaky; Agricultură, Imre Nagy; Industrie, Ferencz Takacz; Comerţ, Iosif Gabor; Educaţie şi culte, prof. conte Geza Teleki; Justiţie, dr. Augustin Velentini; Aprovizionare, Gabor Farago; Asigurări sociale, Erik Molnar.

Cea mai mare infrângere din istoria armatei japoneze

Pearl Harbour, 26 (Rador). — *Dela marele cartier general al generalului Mac-Arthur din Filipine s'a anunţat oficial Luni că actuala campanie depe insula Leyte a luat sfârşit.*

Pierderile nord-americanilor s'au ridicat la 11.217 oameni. Pierderile japonezilor s'au ridicat la 113.221 oameni.

Nord-americanii au avut 2.623 morţi, 8.422 răniţi şi 172 dispăruţi.

Generalul Mac-Arthur a declarat: „Generalul Yamaşita a suferit poate cea mai mare înfrângere din istoria armatei japoneze".

Dela 20 Octombrie, de când a fost anunţată debarcarea nord-americanilor pe insula Leyte, au fost nimicite în regiunea insulelor Filipine 2.748 avioane japoneze.

In acelaşi interval de timp au fost scufundate 41 de vase de transport japoneze şi 27 de vase de război.

BOMBARDAREA PARISULUI

Paris, 27 (Rador). — **Corespondentul agenţiei Reuter transmite:**

Parisul a fost bombardat Marţi seara, după cum se anunţă din sursă oficială.

S'a auzit sgomotul motoarelor a cel puţin unui avion, după care au căzut mai multe bombe. Nu se ştie deocamdată dacă a fost un avion german de atac în picaj sau un avion de urmărire aliat.

Au fost pricinuite stricăciuni şi au fost făcute victime. Printre altele a fost atins şi un spital.

Artileria antiaeriană a deschis focul.

D-NII ROOSEVELT, CHURCHILL ŞI STALIN SE VOR INTRUNI IN FEBRUARIE

Washington, 27 (Rador). — **„New-York Herald Tribune" publică ştirea că „Marii Trei" (d-nii Roosevelt, Stalin şi Churchill) se vor întruni în afara teritoriului Statelor Unite în Februarie şi că o reuniune a tuturor Naţiunilor Unite va avea loc în Statele Unite, probabil în cursul lunii Martie.**

BUDAPESTA COMPLET INCERCUITĂ DE TRUPELE SOVIETICE

Moscova, 27 (Rador). — **De pe teatrul de operaţiuni, corespondentul ziarului „Izvestia" comunică următoarele:**

Dela postul de observaţie al comandantului unei divizii se pot distinge în mod limpede străzile şi pieţe Budapestei. Prin binoclu se pot vedea siluetele cenuşii-verzuii ale germanilor care trec dela o casă la alta. In anumite puncte se ridică mari coloane de fum, germanii incendiază şi aruncă în aer depozite militare, clădirile gărilor, edificiile publice şi case de locuit.

„De curând, spune comandantul diviziei, germanii dispuneau de 19 căi ferate şi şosele care duceau dela Budapesta spre vest. Marţi nu le mai rămăsese o singură cale ferată. Două şosele prin care s'ar fi putut retrage din oraş se aflau sub focul artileriei şi mitralierelor noastre. Dintr'un moment în altul aşteptăm ştirea ocupării acestor căi de comunicaţii. Atunci garnizoana din Budapesta se va găsi prinsă în capcană".

Generalul este chemat la telefon. După 5 minute se reintoarce. „Vă spuneam că ne puteam aştepta dintr'un moment în altul ca germanii să fie lipsiţi de ultima şosea de eşire din Budapesta. Mi s'a comunicat acum că nu le-a mai rămas niciun drum. Ei nu se vor mai putea retrage. Incercuirea Budapestei este un fapt îndeplinit.

Corespondentul ziarului „Krazna'a Zvezda" scrie:

Când grupul nostru mobil a cucerit staţiile Tinie şi Leanivar tăind astfel ultima mare linie care merge dela Budapesta spre vest, inamicul a făcut toate sforţările pentru a împiedeca înaintarea trupe'or noastre spre nord. Simţind că Budapesta este ameninţată de încercuire, hitleriştii au întreprins o serie de contraatacuri de care blindate şi infanterie motorizată, însă toate încercările lor de a respinge trupele noastre au fost zadarnice. După lupte înverşunate, unităţile noastre au respins pe inamic.

Un alt grup de trupe sovietice compus mai ales din unităţi de care blindate au ocupat marea localitate Kertuszacz şi a străpuns spre Budapesta. Acest grup a început înconjurarea grupărilor izolate de germani şi unguri, ameninţându-le şi ocupând mai multe localităţi situate în apropierea capitalei ungare.

In acest timp, unităţile vecine au trecut la ofensivă. Sdrobind rezistenţa înverşunată a adversarului, ele au ajuns până la cartierele de vest ale Budapestei: Budcersz, Zugliget şi Pipotmeze. Lupte violente s'au dat în cartierele periferice ale capitalei Ungariei. Marţi, presiunea trupelor atacatoare s'a întărit din oră în oră în toate direcţiile. Dând lovituri inamicului din diferite părţi, trupele noastre au curăţat unul după altul cartierele periferice din vestul capitalei ungare, Budafok, Budaersz, Zugliget, Pipetmeze, Piliszveresvar, Harszakalja şi alte cartiere, cari cu toată rezistenţa nebunească a hitleriştilor au căzut unul după al'ul în mâinile soldaţilor sovietici. In acelaşi timp, grupul de trupe, care îşi croise calea spre nord, a ajuns luptând la Dunăre şi printr'o lovitură impetuoasă a cucerit oraşul şi gara Estergon, apoi gările Dorog şi Tat, precum şi mai multe alte localităţi. Pe malul Dunării s'a închis linia compactă a încercuirii care strânge în chingi grupul inamic dela Budapesta. Toate căile de comunicaţie cu spatele ale inamicului sunt interceptate de către trupele noastre.

Luptele sub zidurile capitalei continuă. Ca şi înainte, hitleriştii suferă pierderi enorme. Intr'o singură zi, trupele sovietice au făcut prizonieri, în acest sector al frontului, 2400 de soldaţi şi ofiţeri inamici.

In momentul de faţă vremea este senină şi avioanele noastre brăzdează zi şi noapte cerul Budapestei. Aviaţia sovietică contribue în orice caz la succesul trupelor terestre prin bombardamentele şi asalturile sale îndreptate împotriva dispozitivelor de luptă şi a fortificaţiilor inamice.

IMPĂRŢIREA DARURILOR LA PREŞEDINŢIA CONSILIULUI DE MINIŞTRI

D. prim ministru general Rădescu împărţind la preşedinţie ajutoare familiilor nevoiaşe cu ocazia Crăciunului.

In urma apelului făcut cu ocazia sărbătorilor Crăciunului 1944 de d. general de corp de armată adjutant N. Rădescu, preşedintele consiliului de miniştri — către toţi oamenii de bine s'au colectat prin preşedinţia consiliului de miniştri sume de bani şi ajutoare în natură.

In ziua de Duminică — 24 Decembrie a. c. — d. general adjutant N. Rădescu a distribuit aceste daruri în cabinetul d-sale la preşedinţia consiliului de miniştri.

Invalizi şi orfani de război, muncitori lipsiţi de mijloace, văduve şi oropsiţi de soartă, toţi au primit — din mâinile celui ce nu îi uită în nici un moment de grele sarcini pe care le poartă—ofranda unui ajutor dat cu caldă inimă de cei ce au răspuns cu generozitate la apelul primului ministru.

După retragerea primului ministru, ajutoarele au fost împărţite de d. locot.-col. Drăguţescu, directorul de cabinet, sub a cărui directă supraveghere s'a făcut colectarea şi împărţirea darurilor.

ŢARA ŞI ARMATA AU DECORAT PE M. S. REGELE CU „VIR TUTEA MILITARĂ"

La închiderea ultimului număr înaintea Crăciunului, ziarele au înregistrat reportajul asupra serbării Pomului de Crăciun la Regimentul de Gardă Călare, — serbare desfăşurată în prezenţa reprezentanţilor statelor şi armatelor aliate şi ai guvernului şi armatei române, în frunte cu d. gen. de corp de armată adjutant N. Rădescu, preşedintele Consiliului de miniştri, şi gen. Sănătescu, şeful Marelui Stat Major al armatei. Cu acest prilej, d. gen. Negulescu, ministru de război, în numele Ţării şi Armatei, a decorat pe Majestatea Sa Regele cu Crucea „Virtuţii Militare". „Moş Crăciun", care simboliza ţara, a rostit următoarele:

Moş Crăciun e darnic, dar de astă dată e tare încurcat. Bogăţia şi dărnicia mea sunt fără putere, căci Creatorul a fost cu MAJESTATEA VOASTRA mult mai darnic.

Dumnezeu V'a dat tot.

V'a plămădit din lumină şi tărie.

V'a dăruit un popor, care V'a legănat copilăria cu dragostea lui neţărmurită.

Ani şi ani Copilul-Rege a fost cununa gândurilor milioanelor de români, convinşi că numele de Mihai este sortit să strălucească în viaţa acestui Neam.

Ani grei şi apăsători, milioane de români îşi ştergeau lacrima şi înnecau suspinul cu numele tânărului Rege, singurul care putea opri Ţara din nenorocita ei rostogolire către un destin tragic.

Şi aşteptarea n'a fost zadarnică.

La 23 August ,aţi întors calea neamului şi aţi frânt destinul pe care ni-l pregăteau alţii.

La 23 August, aţi tras spada, lovind pe cei cari ne-au înşelat toată istoria noastră.

Ziua aceasta o vor cânta poeţii, o vor binecuvânta deapururi urmaşii, căci un Rege tânăr — şi singur — cu un curaj pe care nici un alt conducător de popoare nu l-ar fi avut, a făcut ca vârfurile baionetelor române să se îndrepte spre duşmanul de moarte al neamului, într'o clipă când el era foarte puternic.

MAJESTATE!

In lunga mea cale, am mângâiat fruntile îngheţate ale ostaşilor, plecate pe armă în veghea lor necontenită.

Am bătut şi la geamul colibelor din fundul văilor, unde mamele îşi leagănă pruncii, românii ostaşi de mâine.

Am venit în marginea şi inima oraşelor, bucurând — deopotrivă — pe copiii de azi şi bătrânii de mâine, pe copiii de ieri şi bătrânii de azi.

La toţi, Majestate, chipul Măriei Voastre străluceşte în ochi, aninat printre boabe de lacrimi.

La toţi, chipul Majestăţii Voastre este icoană în suflete şi liman de viaţă.

In toată sbuciumata noastră ţară care n'a avut parte decât de foc şi sânge, în glodul tranşeelor şi pe cărările munţilor, în unda îngheţată a mării şi în fundul oraşelor, — oricine din românească ştie că Majestatea Ta Regele suferinţelor, tinereţea şi speranţelor româneşti.

De aceea, astăzi Ţara şi ostaşii, pământul şi toată firea românească trimit Regelui lor — primul soldat al ţării — semnul soldaţilor, semnul credinţii fără hotar, câştigat prin foc şi sânge — CRUCEA VIRTUŢII MILITARE.

Să trăiască Majestatea Sa Regele!

D-nii Churchill şi Eden au sosit la Atena pentru soluţionarea crizei din Grecia

Atena, 27 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Reuter" transmite:

Conferinţa convocată de d. Churchill în vederea soluţionării actualei crize din Grecia s'a întrunit Marţi după amiază la ora 17.

La conferinţă a asistat d. Lincoln MacYeagh, ambasadorul Statelor Unite, ca observator oficial.

Au mai luat parte fruntaşi ai organizaţiei Elas, şeful misiunii militare sovietice şi ambasadorul Franţei.

Reprezentanţii Angliei erau d-nii Churchill, Eden, Rex Lecper, ambasadorul Marei Britanii, Harold MacMillan, ministru-rezident în regiunea Mediteranei centrale, mareşalul Alexander, generalul Scobie şi generalul de brigadă Smith Dorrien.

Delegaţi eleni, în afară de reprezentanţii Elas_ului, erau d-nii Papandreu, generali Plastiras, Carandris, Sofulis, Maximos şi Dragumis.

După ce au vorbit reprezentanţii britanici în frunte cu d. Churchill, toţi străinii au părăsit conferinţa ce a continuat sub preşedinţia arhiepiscopului Damaschin.

D. Churchill şi-a început conferinţa în timp ce tancurile britanice trăgeau din piaţa Omonia.

Cuvântarea d-lui Churchill la conferinţa fruntaşilor eleni

Atena, 27 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Reuter" transmite:

Vorbind Marţi seara la conferinţa fruntaşilor eleni, d. Churchill a spus:

„Domnilor,

Astăseară, depind de noi numeroase chestiuni importante. Azi, Grecia poate deveni o naţiune unită, mergând alături de alte naţiuni ale lumii spre victorie.

Mâine, dacă toate sforţările noastre dau greş, va trebui să ne plecăm în faţa sarcinei grele ce ne revine şi nouă englezilor ne va reveni o parte însemnată din datoria de a scăpa oraşul Atena de anarhie şi de condiţiile mizerabile ce domnesc actualmente aci, pentru ca în locul suferinţei să creem o zonă de siguranţă în jurul ei, care să permită populaţiei din Atena să-şi vadă de treburile zilnice şi de muncă, să primească provizille ce sosesc şi să simtă că are pace, că are siguranţă şi că are libertate.

Sper că reprezentanţii organizaţiei Elas nu vor socoti că noi nu înţelegem punctul lor de vedere şi dificultăţile lor. Cu toţii avem greutăţi. Trebue să existe răspundere pentru viitor şi trebue să existe înţelegere între om şi om.

Dece am venit noi englezii aci? Am venit cu ştiinţa şi aprobarea preşedintelui Roosevelt şi a mareşalului Stalin. Am socotit că la Caserta eram îndemnaţi la aceasta de toţi grecii, inclusiv comandantul armatei elasiste. Pe vremea aceea erau germani de isgonit şi este foarte adevărat că actualmente ne găsim în altă situaţie.

Dece nu putem pleca? De când am sosit aci, s'au ivit cele mai violente şi neaşteptate turburări şi noi am fost implicaţi în ele pentrucă am acţionat aşa cum socoteam că aveam datoria. Această datorie o vom îndeplini fără abateri şi cu credinţă până la capăt.

Să nu creadă însă nimeni că Marea Britanie doreşte vreun avantaj material din Grecia. Nu avem nici cea mai înfimă intenţie de a ne amesteca în felul cum o Grecie normală şi liniştită îşi îndeplineşte afacerile.

Dacă Grecia este monarhie sau republică este o chestiune pe care o vor decide grecii şi numai grecii.

Sper că se va întocmi un guvern grec sprijinit de cât mai mulţi, reprezentativ pentru naţiunea greacă, dispunând de o suficientă forţă armată într'o armată naţională greacă şi de o poliţie greacă în Atena, care să dureze până când alegeri generale vor putea fi ţinute pe tot întinsul ţării sau, în orice caz în cea mai mare parte a ţării.

Vă rog să credeţi că vorbesc în numele guvernului britanic şi că rostesc adevărul din adâncul inimii.

Eu şi cu d. Eden am făcut drumul acesta lung, cu toate că se dau bătălii crâncene în Belgia şi la frontiera Germaniei, pentru a face această sforţare de salvare a Greciei din această situaţie mizerabilă şi a o ridica la nivelul şi reputaţiei ei.

D. Papandreu mi-a spus imediat că este bucuros de o asemenea conferinţă şi ne-am întrunit cu toţii aci în acest oraş, unde, din minut în minut, se poate auzi bubuitul tunului în apropiere.

Al doilea pas făcut de englezi a fost să invite pe arhiepiscopul Atenei să prezideze această conferinţă greacă.

Nu înţelegem să împiedicăm discuţiile domniilor voastre. Noi, britanicii, şi ceilalţi reprezentanţi ai marilor naţiuni unite şi victorioase vă vom lăsa pe dv. grecii să discutaţi sub prezidenţia acestui eminent şi venerabil cetăţean şi nu vă vom turbura decât dacă ne chemaţi din nou.

Vom aştepta un timp oarecare, dar noi avem numeroase alte sarcini de îndeplinit în această lume prinsă într'o îngrozitoare vâltoare.

Speranţa mea este însă că această conferinţă ce începe aci în după amiaza acestei zile va reda din nou Greciei faima şi ţăria printre popoarele aliate şi iubitoare de pace ale lumii, va feri frontiera elenă de orice pericol dinspre nord şi va da posibilitatea fiecărui grec să se prezinte pe sine şi ţara sa cât mai bine în faţa ochilor lumii. Căci toate privirile sunt îndreptate în momentul de faţă către această masă şi noi, englezii, avem convingerea că, oricare ar fi fost neînţelegerile, vom păstra vechea prietenie dintre Grecia şi Marea Britanie ce a avut un rol atât de însemnat la stabilirea independenţei elene".

CUVÂNTAREA MARE ŞALULUI ALEXANDER

Atena, 27 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Reuter" transmite:

După d. Churchill, a luat cuvântul mareşalul sir Harold Alexander, comandantul suprem al forţelor aliate din Mediterana, care a spus între altele:

„Cu durere găsesc pe soldaţii mei luptând în Grecia, ţară faţă de care noi nu am avut niciodată decât simţămintele cele mai amicale de simpatie, admiraţie şi dragoste. Eu şi soldaţii mei nu avem decât un singur duşman: germanii.

Dar, prin forţa împrejurărilor, a trebuit să venim în ajutorul poporului grec, prietenul nostru. Nu am de gând să arăt motivele pentru care am venit aci. Ele au fost arătate foarte limpede de primul ministru Winston Churchill. In consecinţă, mă rog din suflet ca această conferinţă să reuşească şi ca dv. să găsiţi o soluţie satisfăcătoare pentru problemele ceasului de faţă pentruca din nou să ocupaţi locul de cinste ce vă revine de drept printre naţiunile unite.

Cunosc foarte bine valoarea trupelor dv. ce au luptat atât de bine şi atât de vitejeşte sub comanda mea la El Alamein şi de curând la Rimini.

In loc ca eu să fiu nevoit să trimet trupe britanice la Atena, dv. ar trebui să trimeteţi brigăzi elene în Italia pentru a merge cot la cot cu trupele mele victorioase împotriva inamicului comun".

Din partea organizaţiei Elas

A luat apoi cuvântul d. Partsalides, delegatul organizaţiei Elas, care a spus între altele:

„Suntem convinşi că ciocnirile din sânul poporului grec şi dintre el şi trupele britanice nu vor clătina legăturile tradiţionale dintre ponorul grec şi cel britanic.

Grecia s'a ridicat ca un singur om. Avem convingerea adâncă că s'a ridicat în felul acesta pentrucă a crezut cu tot atâta tărie în lupta comună, adică în nimicirea fascismului şi într'o mai deplină şi mai liberă trăire de către popor a drepturilor sale, pe baza Chartelor date în Atlantic şi la Teheran.

Mulţumi încă odată d-lui Churchill pentrucă a luat această iniţiativă".

După ce a vorbit d. Partsalides, d. Churchill a spus: „Cred că a sosit acum momentul să plecăm. Noi am început treaba: suntem siguri că dv. o veţi termina".

❖

Atena, 27 (Rador). — Corespondentul agenţiei *Reuter* transmite:

Conferinţa dela tena s'a încheiat.

Partidele de stânga au prezentat o serie de propuneri, care sunt acum în curs de examinare.

ARMISTIŢIU ÎNTRE FORŢELE BRITANICE ŞI ELASISTE

Atena, 27 (Rador). — **Un armistiţiu de 48 de minute a fost stabilit Miercuri dimineaţă între forţele britanice şi cele elasiste, în jurul regiunii pe unde venea delegaţia elasistă la conferinţa convocată de d. Churchill.**

❖

Londra, 27 (Rador). — *Ştiri neoficiale parvenite Miercuri seara dela Atena anunţă că conferinţa reprezentanţilor partidelor politice greceşti ţinută Miercuri s'a rostit în unanimitate în favoarea instituirii unei Regenţe în Grecia.*

Opiniile au fost împărţite în ce priveşte data la care va trebui instituită Regenţa, dar majoritatea delegaţilor şi-a exprimat dorinţa ca acest lucru să se producă imediat.